

Prišla cvetoča bo pomlad.

Prišla cvetoča bo pomlad,
V grmovju peval bo strnad:
„Prijetelj, bodi moj,
Veseli se z menoj!“

Otrok skakljal po trati bos
Veselo žvižgal bode kos:
„Zakaj ne bi vesel
Pomladi slave pel?“

Pomlad škrjanček bo slavil,
Navzgor se dvigal lahnihi kril:
„Prišla je polna nad,
Cvetoča spet pomlad!“

In slavčka ti premili glas
Opeval bo pomladni kras:
„Pomladi se raduj,
Nihče več ne žaluj!“

Donelo v gozdu bo: „Ku-ku!
Pomlad uživaj brez strahu;
Veseli je vsaki obraz —
Minil je zimski mraz!“

J. L.

Ptica selivka.

Snežna je odeja
Zemljo vso pokrila,
Žalostno je ptica
V gozdu umolknila.

Šla je v daljne kraje,
Kjer pomlad še sije,
Kjer mrzloten veter
Skozi gaj ne brije.

A pomladi zopet
Pride v rodne kraje,
Saj v domačem svetu
Poje se najslaje . . .

Slavko Slavič.

U prvi spomladi.

Holadrija, holadra,
K nam pomlad je spet prišla;
Pesem zdaj zapojmo vsi,
Da čez polje se glasi.

Žimski je odbežal čas,
Urnili se pomladni kras,
Use v veselju plava spet,
S cvetjem ves je svet odet.

Ptički k nam prispeli so,
Radostno zapeli so;
Ž njimi pojmo tudi mi,
Da čez gore se glasi!

Slavko Slavič.

